

Rapport

Datum: 23 september 2005
Rapportnummer: 2005/279

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Brunssum na afronding van de procedure tot behandeling van verzoekers klacht betreffende een braak liggend stuk grond bij zijn woning, op het moment dat verzoeker zich wendde tot de Nationale ombudsman, geen uitvoering heeft gegeven aan het tijdens de klachtprocedure door de gemeente geuite voornemen bedoelde grond te fatsoeneren, althans verzoeker over de uitvoering onvoldoende heeft geïnformeerd.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Op 24 september 2003 ontving de Nationale ombudsman een brief van de heer S. uit Brunssum waarin hij erover klaagde dat de gemeente Brunssum had besloten om geen uitvoering te geven aan de aanleg van parkeerplaatsen op een braak liggend stuk grond bij zijn woning. Omdat verzoeker de gemeente niet in de gelegenheid had gesteld om zelf op verzoekers klacht te reageren, stuurde de Nationale ombudsman verzoekers brief, op verzoekers verzoek, op 29 oktober 2003 door aan de gemeente Brunssum met het verzoek om de klacht overeenkomstig hoofdstuk 9 (thans: titel 9.1) van de Algemene wet bestuursrecht te behandelen.

2. Op 29 januari 2004 had in het kader van de behandeling van verzoekers klacht een hoorzitting plaats. Tijdens de hoorzitting werd namens het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Brunssum onder meer het woord gevoerd door de heer R., medewerker van de gemeente en door de heer P, wethouder. In het verslag van de hoorzitting staat onder meer vermeld:

"De heer R. licht toe dat op verzoek van en in overleg met het wijkteam een voorstel gemaakt is betreffende het stukje grond. Het probleem daarbij is dat het stukje grond slechts beperkt eigendom is van de gemeente. De eigendom ligt voor het overige bij de woningvereniging. De gemeente heeft daarom, en gelet op het kostenaspect, besloten om geen parkeerplaatsen aan te leggen. Wel zal het stukje grond gefatsoeneerd worden. Dit is nog niet daadwerkelijk gebeurd omdat het de bedoeling is om in de hele wijk straten en plantsoenen op te knappen.

(...)

De heer P. deelt mede dat (...) Verder zal het parkeerprobleem er altijd zijn. Tegenwoordig is het namelijk heel gewoon om per huishouden twee auto's te hebben. Bij de inrichting van de wijk 25 jaar geleden was dat nog niet het geval. Daarnaast voelt de gemeente er

niets voor om parkeerplaatsen te gaan aanleggen op grond die niet van de gemeente is. Er is contact geweest met de woningvereniging en besloten is tot inzaaien met gras van het betreffende stukje."

3. Op 8 maart 2004 adviseerde de klachtencommissie aan het college om verzoekers klacht gegrond te verklaren. De klachtencommissie vermeldde in haar advies dat zij niet kon adviseren om wel of geen parkeerplaatsen aan te leggen, omdat dit een bevoegdheid was van het college en het hier geen gedraging betrof als bedoeld in de gemeentelijke klachtenverordening. Zij stelde slechts te kunnen adviseren omtrent het al dan niet tijdig en correct communiceren aan klager. De klachtencommissie overwoog verder onder meer:

"De commissie stelt vast dat klager al 10 jaar bezig is om het probleem van het braak liggende stukje grond aangepakt te krijgen. De correspondentie van de gemeente richting klager laat naar de mening van de commissie op het gebied van duidelijkheid en volledigheid te wensen over. Van de gemeente had verwacht mogen worden dat ze meer inspanning had verricht om aan klager duidelijk te maken wat voor de gemeente mogelijk is en waar voor de gemeente de moeilijkheden zitten zoals het beperkt eigendom en het feit dat de wijk is voorgedragen voor de status van beschermd stads- en dorpsgezicht.

Verder is de commissie van mening dat de gemeente de plicht heeft om de kwaliteit van de woonomgeving te handhaven. Hiervoor staan de gemeente verschillende mogelijkheden ter beschikking zoals officiële aanschrijvingen aan eigenaren van percelen om verloedering tegen te gaan en actief overleg met de woningvereniging. Naar de mening van de commissie heeft de gemeente hier onvoldoende gebruik van gemaakt."

4. Op 25 maart 2004 besloot het college van burgemeester en wethouders van de gemeente, onder overneming van de overwegingen van de klachtencommissie in haar advies, verzoekers klacht gegrond te verklaren.

5. Op 13 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman verzoekers verzoekschrift met een klacht over het college.

6. Op 1 november 2004 legde de Nationale ombudsman verzoekers klacht, zoals hierboven geformuleerd onder Klacht, voor aan het college.

7. In reactie hierop van 30 november, verzonden 17 december, 2004 deelde het college mee dat het met gras inzaaien van het stukje grond nog niet had plaatsgevonden en dat de toezeggingen nog niet waren uitgevoerd. Volgens het college stuitte het voorstel om het braakliggende stuk in te zaaien op weerstand van de woningvereniging omdat deze vreesde dat er toch weer auto's op dat stuk geparkeerd zouden worden en dat het daardoor nooit een grasveld zou worden. Verder deelde het college mee dat de gemeente bezig was met het opknappen van de openbare ruimte in de wijk.

8. Naar aanleiding van een aantal nadere vragen van de Nationale ombudsman van 31 december 2004 deelde het college bij brief van 22 maart 2005 onder meer mee dat door de gemeente bij de woningvereniging was aangedrongen op een definitieve oplossing voor het perceel en dat op 4 februari 2005 in verband hiermee overleg had plaatsgevonden met de woningvereniging. Volgens het college had de woningvereniging toegezegd het verzoek van de gemeente op korte termijn te honoreren en in overleg met de gemeente en het wijkteam een passende oplossing voor het braakliggende stukje grond te verwezenlijken.

9. Naar aanleiding van de vraag wanneer het bewuste perceel zou worden gefatsoeneerd werd op 18 april 2005 door een medewerker van de gemeente meegedeeld dat dit zou gebeuren in de periode mei tot aan de zomervakantie.

10. Hiernaar gevraagd, deelde verzoeker op 14 april 2005 mee persoonlijk niets van de gemeente te hebben vernomen betreffende het fatsoeneren van het bewuste perceel.

II. Beoordeling

1. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

Dit brengt onder meer mee dat verwachtingen van een klager, gewekt door een wethouder en een medewerker van de gemeente op de hoorzitting in het kader van de behandeling van klagers klacht en die betrekking hebben op een oplossing van het probleem dat voor de klager de aanleiding was tot het indienen van zijn klacht, door een gemeente worden gehonoreerd.

2. Verzoeker heeft aan hetgeen namens de gemeente tijdens de hoorzitting op 29 januari 2004 aan de klachtencommissie is meegedeeld (zie Bevindingen onder 2) de verwachting mogen ontlenen dat het stukje grond binnen redelijke termijn na de afhandeling van zijn klacht (25 maart 2004: klacht gegrond) met gras zou worden ingezaaid. Tijdens de hoorzitting was immers door een wethouder meegedeeld dat daartoe was besloten. Verzoeker had er geen rekening mee behoeven te houden dat hieraan op 11 oktober 2004 - de dag waarop hij zich met een verzoekschrift tot de Nationale ombudsman wendde - nog geen uitvoering zou zijn gegeven. Hieraan doet niet af dat de gemeente geen eigenaar was van het bewuste perceel. Het was niet juist dat de gemeente in reactie op de door de Nationale ombudsman voorgelegde klacht heeft meegedeeld dat het *voorstel* tot inzaaien op weerstand stuitte bij de eigenaar van het perceel, terwijl tijdens de hoorzitting nog was meegedeeld dat er contact was geweest met de woningvereniging en was *besloten* tot inzaaien met gras van het betreffende stukje. Aldus is gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Brunssum, is gegrond, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Onderzoek

Op 13 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 11 oktober 2004, van de heer S. te Brunssum, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Brunssum.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen het college en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekers verzoekschrift van 22 september 2003.
2. Brieven Nationale ombudsman aan de gemeente en aan verzoeker van 14 oktober 2003.
3. Brieven Nationale ombudsman aan de gemeente en aan verzoeker van 29 oktober 2003.
4. Verslag van de gemeentelijke klachtencommissie van de hoorzitting van 29 januari 2004.
5. Advies van de gemeentelijke klachtencommissie aan het college van 8 maart 2004.
6. Beslissing college op verzoekers klacht van 25 maart 2004.

7. Verzoekers verzoekschrift van 11 oktober 2004.
8. Brieven van de Nationale ombudsman van 1 november 2004 inzake de opening van het onderzoek.
9. De reactie van het college van 30 november, verzonden 17 december, 2004.
10. Brief Nationale ombudsman van 31 december 2004 aan het college met vragen naar aanleiding van de reactie, zoals bedoeld onder 9.
11. Reactie college van 22 maart 2005.
12. Telefonische informatie van verzoeker en de gemeente van 14 en 18 april 2005.

Achtergrond